



## ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΒΟΛΟΚΟΛΑΜΣΚ ΙΛΑΡΙΩΝΑ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΕΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΡΑΝΤΟΝΕΖ

Της Θείας Λειτουργίας, την ημέρα μνήμης του Οσίου και Θεοφόρου πατρός ἡμῶν Σεργίου Ραντονέζ, στις 18 Ιουλίου 2017, προεξήρχε κατόπιν ευλογίας του Αγιωτάτου Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικῶν Εκκλησιαστικῶν Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας στον Ιερό Ναό Αγίου Πνεύματος της Λαύρας της Αγίας Τριάδος και του Αγίου Σεργίου.

Επίσης συλλειτουργήσε πλειάδα Ιεραρχῶν και κληρικῶν εκ των αδελφῶν της Μονῆς.

Μετά το πέρας της Θείας Συνάξεως ο Ιεράρχης απηύθυνε λόγο προς το εκκλησίασμα, όπου μεταξύ άλλων τόνισε: «Σήμερα τιμούμε τη μνήμη του Οσίου και Θεοφόρου πατρός ἡμῶν Σεργίου του Ραντονέζ του Θαυματουργού, και αναλογιζόμαστε τη σημασία και την έννοια της μοναχικῆς πολιτείας.

Πολλοί εκ των διαβιούντων στον κόσμο και ιδιαιτέρως των μακράν της Εκκλησίας δεν αντιλαμβάνονται τι είναι η μοναχική πολιτεία και σε τι αποβλέπει. Αναρωτιούνται: «Δεν είναι παρα φύσιν να μείνει σε ὅλη του/τη τη ζωή ένας ἄνδρας ἢ μία γυναίκα μόνος/ἢ του/τη χωρίς να συνάπτει γάμο; Δεν ἦταν ο ἴδιος ο Κύριος με την εντολή του «αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε» (Γεν. 1.28); Δεν είναι φυσικό για τον ἄνθρωπο να ἔχει ἑλξη για το αντίθετο φύλο;»

Εγκωμιάζουμε και γεραίρουμε τον Ὅσιο Σέργιο, ως ἓνα των γενάρχων και αναβιωτῶν της Ρωσικῆς μοναχικῆς παραδόσεως. Ο μοναχισμός ανάγεται στον ἴδιο τον Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, ο Οποῖος μας ἄφησε ἓνα λαμπρότατο παράδειγμα μοναχικῆς πολιτείας. Ὡς ολοκληρωμένος Ἄνθρωπος, ὁμοῖος με εμᾶς κατά πάντα, παρεκτός αμαρτίας, ὡς ισχυρίζονται οἱ Ἅγιοι Πατέρες, δεν εισηγήθη σε γάμου κοινωνία, οὔτε δημιούργησε την οικογένεια, ἀλλά οὔτε απέκτησε παιδιά. Ο ἴδιος ανέπτυξε στους μαθητές την περί γάμου διδασκαλία Του. Αφού την ἄκουσαν οἱ μαθητές, αναφώνησαν απορούντες: «εἰ οὕτως ἔστιν ἡ αἰτία τοῦ ἄνθρωπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμήσαι» (Ματθ. 19.10) για να λάβουν την ἀπάντηση ἀπό τον Υἱό του Θεοῦ: «οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται· εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω. καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν». (Ματθ. 19.11-12).

Τα βήματα του Σωτήρα μας ἀκολούθησαν ὅσοι ἐπεθύμησαν να αφιερωθῶν ἐξ ολοκλήρου στην μοναχική πολιτεία και τον ἀγῶνα της παρθενίας. Πρώτος εκ των οποίων ἦταν ο Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, ο οποίος ποτέ δεν παντρεύθηκε, διήγε μονήρη βίο και με ὅλο του το εἶναι αφιερώθηκε στους ἀποστολικούς κόπους.

Υπήρχαν και μετὰ τον Ἀπόστολο Παῦλο παρθένοι και παρθένες στην Εκκλησία, καθῶς χήροι και χήρες, οἱ οποίοι δεν σύναψαν ἓνα δεύτερο γάμο, ἀλλά ἀποφάσισαν να αφιερωθῶν στο Θεό...Πολύ

σπάνια παρήκμαζε στη συνέχεια μία Ιερά Μονή, αφού κτίσθηκε από κάποιον, διότι κατά κανόνα η μοναχική πολιτεία παραδιδόταν από γενεά σε γενεά.

Έτσι συνέβη και με τούτο το ιερό εγκαθίδρυμα, το οποίο εκτίσθη σε πυκνά δάση του Ραντονέζ από τον Όσιο Σέργιο.

Οι Ιερές Μονές έκλειναν μόνο με εξωτερικές παρεμβάσεις ή με σχετικές αποφάσεις των άθων αρχών. Αυτή την πορεία την ακολούθησαν μετεπαναστατικώς όλες οι Ιερές Μονές της Ρωσικής Εκκλησίας, μη εξαιρουμένης και της Λαύρας Αγίας Τριάδος και του Αγίου Σεργίου, η οποία δέχθηκε πολλά χτυπήματα από αθέους. Με το έλεος όμως του Θεού η Αγία Λαύρα και ακολούθως άλλες Μονές επανήλθαν στη ζωή...Ας προσευχηθούμε στον Όσιο και Θεοφόρο πατέρα μας Σέργιο, προκειμένου να δέεται υπέρ της Αγίας μας Ρωσικής Εκκλησίας, να μεσιτεύει υπέρ πασών των Ιερών Μονών της να μην εκλείψει ποτέ ο μοναχικός βίος στην Εκκλησία μας, αλλά να προοδεύει, όπως την έζησε ο ίδιος και όπως τη ζούμε στις ημέρες μας. Αμήν».

Μετά τη λήξη της Θείας Λειτουργίας ο Αγιώτατος Πατριάρχης Κύριλλος, ο Μακαριώτατος Μητροπολίτης Κιέβου και πάσης Ουκρανίας Ονούφριος, Συνοδικοί Αρχιερείς με τη χορεία των Ιεραρχών, οι οποίοι έφθασαν για να συμμετάσχουν στην πανήγυρη στη Λαύρα, τέλεσαν δοξολογία στην κεντρική πλατεία της Μονής ενώπιον της εφεστίου εικόνας του Αγίου Σεργίου του Ραντονέζ.